

sammen i Udvalget, vil der maaske kunne siges et og andet om, hvad man venter, andre Statsudgifter skal beløbe sig til, og saa vil man kunne overveje, om der vil være Mulighed for yderligere at nedsætte Prisen paa disse Levnedsmidler, som i Forvejen, det maa jeg hævde, her i Landet afsættes til en Pris, som intet andet Land har for de tilsvarende Næringsmidler.

Endelig er der rettet et Spørgsmaal til Regeringen mere end til mig, nemlig om, hvorfra Pengene skulde komme. Det er ikke et Spørgsmaal, som kan besvares af en enkelt Minister, og særlig maa jeg henvise til, at Finansministeren i nogen Tid har været syg, saaledes at Overvejelserne ikke er saa langt fremme, som de ellers vilde have været. Jeg er nødsaget til at nøjes med at sige nogle ganske almindelige Ord angaaende Spørgsmaalet. Der er tre Veje, ad hvilke man kan hente Pengene, og ad disse haaber jeg, de alle maa kunne komme: Ved Besparelser indenfor Forvaltningen, hvor man anvender Penge til mindre Nytte end det Formaal, her er Tale om, ved Laan og ved Skatter. Mere tror jeg ikke, det er mig muligt i Øjeblikket at sige.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg vil til den højtæredede Indenrigsminister sige angaaende Jobberiet med Oliekager, at bestemte Tilfælde kan jeg ikke nævne, men jeg har i Dag overrakt Indenrigsministeren et Brev, i hvilket der faktisk er forlangt 31,50 Kr. for 100 kg Majs. Jeg tror, at Grunden til, at det er saa overmaade vanskeligt at faa et bestemt Bevis for, hvorledes Handelen i Virkeligheden foregaar, er den, at naar der er Tale om et saadant Jobberi, skal baade Sælgeren og Køberen straffes. Med Hensyn til det kanadiske Byg forholdt det sig saaledes, at Fakturaerne blev indkaldt fra samtlige Købmænd, efter at Ministeren havde udstedt sin Bekendtgørelse om, at Prisen paa fremmed Byg ikke maatte overstige Prisen paa det danske. Men Resultatet blev, at de, der paa det Tidspunkt laa med kanadisk Byg, ifølge deres Fakturaer havde givet, som jeg saa et Eksempel paa, 38,50 Kr. Men naar det er Tilfældet — og jeg tror ikke, det kan modbevises —, at kanadisk Byg har været indført til 27—28 Kr. pr. 100 kg, saa er Prisen jobbet op med en 12—14 Kr., og det maa man ikke stille Landbruget

overfor. Jeg henstiller derfor, at man nu har sin Opmærksomhed henvendt paa Oliekagerne, for at det ikke skal gaa med dem paa lignende Maade, og jeg tror, det vil kunne undgaas, hvis man undlader at straffe Køberen, for saa vidt man kan faa fat paa Sælgeren, der har jobbet Prisen op. Det er næsten umuligt at faa noget skriftligt Bevis fra Sælgeren, thi alt foregaar pr. Telefon, hvad Ministeren kan overbevise sig om, naar han faar Tid til at undersøge det Brev, jeg nylig har overrakt ham.

Første Viceformand (K. M. Klausen): Folketingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Emil Petersen: Min korte Bemærkning vil jeg dele i tre. Den første er henvendt til det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen). Jeg er enig med det ærede Medlem i, at naar vi nu skal til at slaa Køerne ned i store Mængder, er det rigtigt, at der ogsaa sikres Byerne noget Kød, og jeg vil da henstille, at enhver, saa vidt det er muligt, sørger for sig selv, idet det er vanskeligt for Byerne at opbevare og nedsalte store Mængder Kød. Navnlig i de smaa Byer, som er nogenlunde ligestillede med Landet, kan de enkelte sørge for sig selv.

Den anden Bemærkning vil jeg gøre om Kødordningen, og den skal særlig være rettet til det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen). Jeg finder det betimeligt, at der kommer en anden Ordning end den nuværende, thi der betales alt for meget for Kødet i Forhold til, hvad der betales for Dyrene, og den Godtgørelse, der gives, kommer ikke Producenterne til gode, den gaar i Slagternes Lomme. Men jeg tror, at de nu er fede nok til at kunne undvære den.

Endelig vil jeg henstille, at vi, naar vi overvejer en Kornordning, ogsaa overvejer, hvorledes det skal blive muligt for Landmændene at faa tærsket deres Sæd. Der er ikke ret mange, der kan overkomme at købe Kul — det er heller ikke sikkert, at de kan faa det — til en Pris af ca. 45 Kr. pr. Tønde, og derfor stræber Landmændene efter at skaffe sig andet Fyrmateriale, navnlig Brænde og Tørv. Men naar Landmændene har henvendt sig til Brændselstillidsmændene rundt omkring, har de faaet den Besked: Vi har intet at gøre med at anvise Brænde eller Brændsel i det hele taget til det Brug, men kun